

El regal musical

Fa molt de temps, a finals de novembre en una casota de Morella, un xiquet de 11 anys anomenat Joan, escrivia la carta al Pare Noel, mentre escoltava música de fons. La carta al Pare Noel i deia així:

Il·lustríssim Pare Noel,

La música és per a mi un regal. Quan l'escolte em fique molt content. M'agradaria tindre un bon instrument de música, el que a vostè li agrade, per a que amb el puga tocar a les festes del poble i fer gaudir a tots els veïns del llogaret.

Una salutació. Joan.

Eixa mateixa nit el noi somnià que tocava molt bé la seua eina musical que no podia veure perquè estava d'esquena. També imaginà que tenia fama en tot el món, la seua imatge eixia en la televisió, els diaris, la gent el parava pel carrer i li demanava un autògraf. Però no podia endevinar quin estri era perquè tampoc l'escoltava.

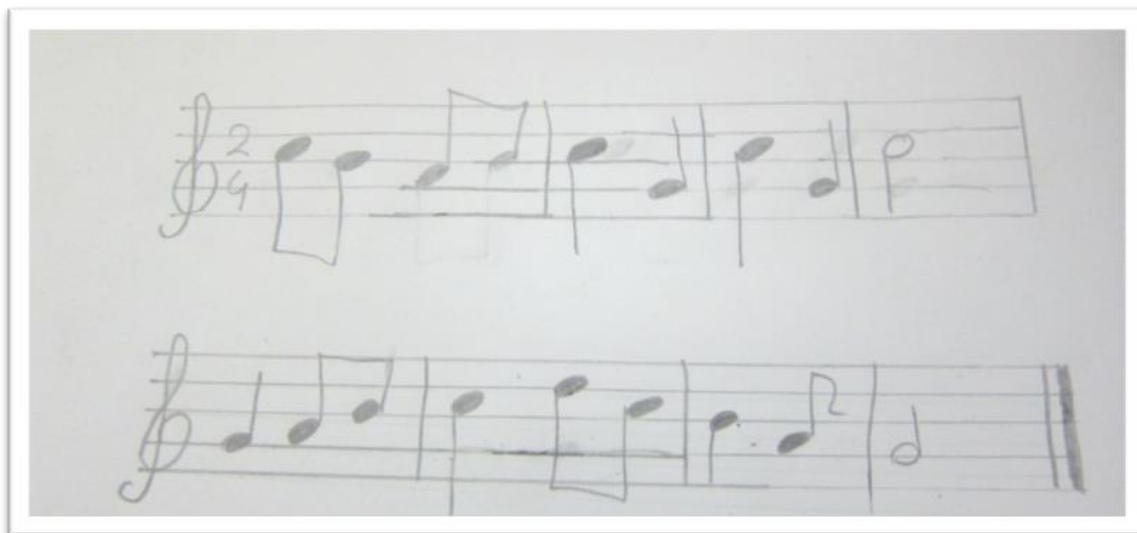
A l'endemà, al capvespre, mentre passejava amb el seu pare, en l'aparador d'una botiga va veure un instrument que el va deixar bocabadat i se l'il·luminà, el rostre ho deia tot, era feliç. Eixí correguent cap a sa casa a modificar la seua carta. La va tornar a fer i esta vegada fou mes precís. Escrigué:

Il·lustríssim Pare Noel,

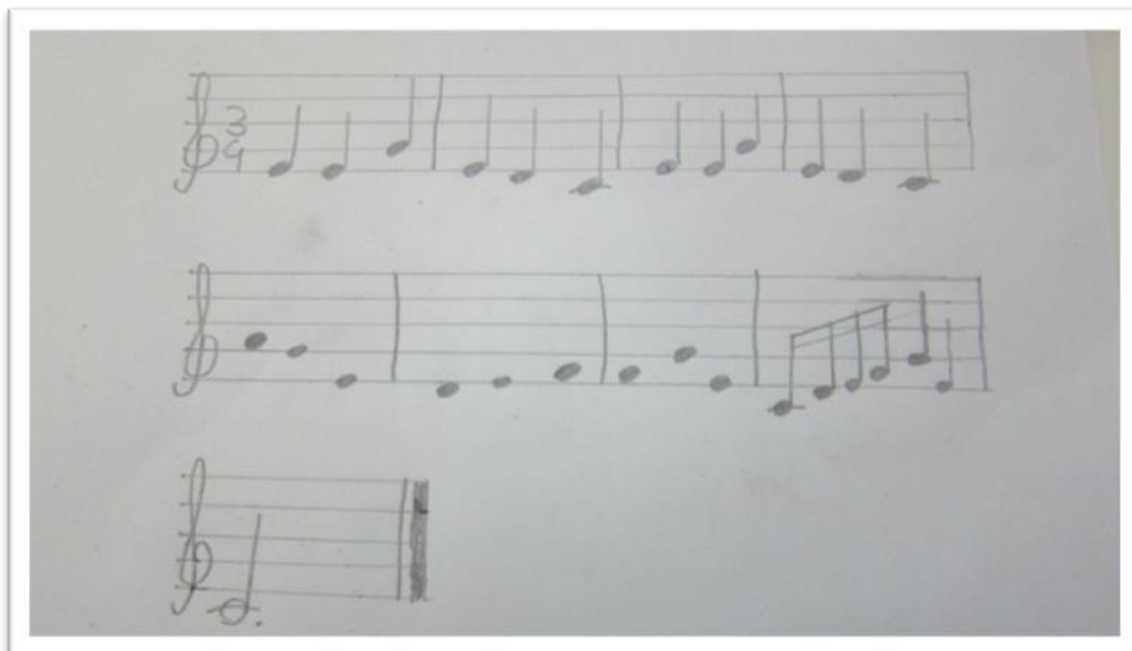
*Esta vesprada he descobert un preciós instrument en l'aparador de una botiga. L'he vist i m'he quedat prendat d'ell. Estava plantat, supose que en un suport, però a mi em semblava com si volara perquè el fons era una tela blavosa de vellut, era de color caoba i les clavilles brillaven com a estrelles. Gaudeisc amb la música, és per a mi un obsequi i quan l'escolte em fique molt joiós. He somniat que feia música però no sabia quina eina tocava. Ara ja ho sé: **m'agradaria tindre un clarinet** com el que he observat fa una estona per a tocar-lo a les festes del poble, res em complauria mes que poder fer música amb ell per la joia de tots els que estime. Una salutació. Joan.*

El jove estava molt il·lusionat amb el seu escrit i li va demanar a son pare que anara a correus i el depositara en la bústia. El dia de Nadal Joan va a anar corregent al saló i va veure el regal. Quina sorpresa es va donar quan va descobrir el clarinet. Ràpidament va cridar al mestre del poble d' este instrument, que era amic de son pare. En un tret i no res estava a sa casa i va començar a ensenyar-li a tocar les primeres notes.

Als deu mesos Joan ja es defenia amb el clarinet, no el tocava perfectament però i va compondre una cançó:

El noi tenia molta facilitat per a crear i un dia va escriure una melodia tan bonica que la gent del seu poble la va fer seua. L'entonaven i canturrejaven en totes les festes i quasi era com un himne per a ells...

Guillermo Boix Navarro – 6é Primària